

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Μ'

Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

3. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με τίτλο: «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις», σελ. 4003 – 4120

παρακολούθησα και συμμετείχα στην όλη διαδικασία των επιτροπών και, πράγματι, οφείλω να πω ότι ακούστηκαν από όλες τις πλευρές θετικές προτάσεις προς τη σωστή κατεύθυνση. Και ανέμενα αυτό το κλίμα της θετικής παρέμβασης να αποτυπωθεί και στην Ολομέλεια κατά τη σημερινή συζήτηση.

Λυπάμαι ειλικρινά γιατί αποκαρδιώθηκα, γιατί σήμερα αποδείξατε -το λέω απευθυνόμενος προς την Αντιπολίτευση- σύμπασα η Αντιπολίτευση ότι είστε κολλημένοι στην αριστερή ιδεοληψία σας. Θέλετε να επιμένετε ότι εσείς διατηρείτε το κεκτημένο της Αριστεράς, της κοινωνικής ευαισθησίας, το οποίο σας το απορρίπτω κατηγορηματικά. Το λέω για πρώτη και τελευταία φορά. Δεν μπορείτε να το επικαλείστε συνέχεια, γιατί ο υποφαινόμενος γεννήθηκα σε καλύβα, μεγάλωσα σε δυο δωμάτια με μια κουζίνα, με δέκα παιδιά, με δέκα ανθρώπους ακόμα. Άρα ξέρω τι σημαίνει προσφυγιά, ξέρω τι σημαίνει φτώχεια και πολλοί από εσάς δεν την έχετε ζήσει. Τέρμα, λοιπόν, αυτό το πλεονέκτημα της κοινωνικής ευαισθησίας από την Αριστερά.

Δεν φιλοδοξώ να σας πείσω, λοιπόν, σήμερα με την παρέμβασή μου να ψηφίσετε το νομοσχέδιο. Παρ' όλο που κρίνετε ότι είναι αναγκαία μια νομοθετική παρέμβαση για την αλλαγή του όλου υφιστάμενου νομικού πλαισίου, εμμένετε σε αυτή την αριστερή ιδεοληψία. Θέλετε να επιδείξετε κάτι διαφορετικό. Θα μας κρίνει στο τέλος ο ελληνικός λαός. Έχω, όμως, υποχρέωση να μεταφέρω μερικές σκέψεις και προβληματισμούς που απασχολούν εμένα και πολλούς ίσως από εμάς ή και την ελληνική κοινωνία.

Τίθεται το εξής ερώτημα και ο προβληματισμός: Γιατί φτάσαμε ως εδώ; Ποιος ευθύνεται; Ευθύνονται οι μετανάστες, οι πρόσφυγες; Ευθύνεται η ελληνική κοινωνία, οι τοπικές κοινωνίες που δεν τους δέχονται; Ευθύνονται κάποιοι τρίτοι; Ευθύνεται η πολιτεία; Κανείς ή όλοι μαζί;

Ας μην κρυβόμαστε, ας πούμε αλήθειες. Ευθυνόμαστε πιθανόν όλοι, διαχρονικά, γιατί τόσο η Ευρώπη όσο και η Ελλάδα ήταν ανέτοιμη, απροετοίμαστη να δεχθεί αυτό το κύμα ροών. Βεβαίως, η κατάσταση ήταν από παλιά ανησυχητική. Ευρώπη και Ελλάδα αντιμετωπίζουν μια κρίση ανθρωπιστική και αδυνατούν να ανταποκριθούν, ενώ οι ενδείξεις ήταν εμφανείς από καιρό και ο χρόνος ήταν επαρκής για να διαμορφωθεί ένα σχέδιο συνεκτικής αντιμετώπισης. Οι ηγέτες, όμως, της Ευρώπης δυστυχώς - το είπε και η κ. Βούλτεψη προηγουμένως - δεν ήταν ικανοί, άργησαν να αντιληφθούν το μέγεθος του προβλήματος και στη συνέχεια αντέδρασαν αποσπασματικά. Η ελληνική πολιτεία ήταν αδύναμη και ανέτοιμη να αντιμετωπίσει το ζήτημα, γιατί δεν είχε προετοιμαστεί ανάλογα, όπως όφειλε.

Δεν περιμένεις να γίνει ο πόλεμος για να κάνεις καταφύγια. Οι ένοπλες δυνάμεις δεν παίρνουν όπλα όταν γίνεται πόλεμος αλλά προετοιμάζονται. Και αναρωτιέμαι, χωρίς να θέλω να κάνω κριτική: Διαχρονικά, η δική μας πολιτεία, -δεν λέω η Νέα Δημοκρατία, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ-, όλοι εμείς, για να μη ρίχνουμε τις ευθύνες αλλού σε τρίτους και όχι σε εμάς, τι κάναμε τόσον καιρό για να προετοιμαστούμε; Δεν κάναμε τίποτα και πρέπει να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Έτσι είναι τα πράγματα.

Το ζήτημα, λοιπόν, που τίθεται είναι ότι στη συνέχεια, ενώ είχαμε όλα αυτά τα προβλήματα Ευρώπη και Ελλάδα, ήρθε και ο ΣΥΡΙΖΑ με τη λογική των αφύλακτων συνόρων, με τη λογική του ξέφραγου αμπελιού -το είχα πει και στην προηγούμενη κοινοβουλευτική θητεία-, με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι ροές και να μην μπορεί και αυτός, αδύναμος και ανέτοιμος, να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.

Άρα, σήμερα πώς έχει το ζήτημα; Δεν πρέπει να κάνουμε μια παρέμβαση; Δεν είναι αναγκαία αυτή η παρέμβαση; Και τι κάνει, λοιπόν, αυτός ο νόμος;

Με τον νέο νόμο μπροστά στην αναποτελεσματικότητα του παλαιού νόμου έρχεται να δημιουργηθεί ένα καινούργιο κανονιστικό πλαίσιο, δηλαδή να βάλει εκείνους τους κανόνες με τους οποίους πρέπει να λειτουργήσει το κράτος. Δεν είμαστε μια συνταγμένη πολιτεία; Δεν πρέπει να έχουμε νόμους και κανόνες με τους οποίους να λειτουργούμε; Αυτό κάνει ο νέος νόμος.

Βεβαίως ένα νομοθέτημα πρέπει να έχει την κοινωνική αποδοχή και παρ' ότι ακούστηκαν φωνές ότι φαλκιδεύονται, δεν προστατεύονται τα δικαιώματα των προσφύγων-μεταναστών ή των

Ελλήνων, νομίζω ότι αυτός ο νόμος, η ενσωμάτωση της οδηγίας κρατάει μια ισορροπία, σεβόμενη τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών, σεβόμενη τα δικαιώματα των προσφύγων-μεταναστών που έχουν δικαίωμα προστασίας και κυρίως σεβόμενη, αν θέλετε, τις διεθνείς υποχρεώσεις.

Θα κλείσω με το εξής, γιατί ο χρόνος δεν είναι αρκετός. Έχουμε, λοιπόν, υποχρέωση να ψηφίσουμε αυτό το νομοθέτημα, γιατί αν δεν το ψηφίσουμε, θα είμαστε συμμετέτοχοι, συνεργοί και συνυπεύθυνοι στα όποια αποτελέσματα θα δημιουργήσει η διόγκωση αυτού του προβλήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ, λοιπόν, την τελευταία στιγμή να σταθείτε δημιουργικά ως Αντιπολίτευση απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο. Είναι μια αναγκαία νομοθετική παρέμβαση. Μπορεί να μην είναι ο τέλειος νόμος. Ένας νόμος, όμως, κρίνεται αν είναι τέλειος, λειτουργικός ή αποτελεσματικός στην πράξη και στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες –γι' αυτό έχουμε κοινοβουλευτική δημοκρατία- οι νόμοι γίνονται για να αλλάζουν. Αν δούμε ότι κάτι δεν πάει καλά, εδώ είμαστε για να τον αλλάξουμε.

Έχετε όμως, υποχρέωση αλλά περισσότερο εμείς, ως ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί έχουμε μια υψίστη αποστολή πρώτα απ' όλα να νομοθετούμε και να σεβόμαστε τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών και να νομοθετούμε σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις. Αυτό κάνει αυτός ο νόμος, τον οποίο σας καλώ να ψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ.